പഞ്ചായത്ത് രാജ് സംവിധാനം

പശ്ചാത്തലം

- സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണം ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നു. ഗാന്ധിയെപ്പോലെ ചുരുക്കം ചിലർ ഗ്രാമ റിപ്പബ്ലിക്കുകളും സബ്സിഡിയറി തത്വവും ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്ത്, നെഹ്റുവും അംബേദ്കറും ശക്തമായ ഒരു കേന്ദ്രത്തെ അനുകൂലിച്ചു.
- ഭിന്നതകൾ കാരണം, ഡിപിഎസ്പിക്ക് കീഴിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് ഭരണഘടനയിൽ പഞ്ചായത്ത് രാജ് മാത്രമേ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ.
- എന്നിരുന്നാലും, നിരവധി ചർച്ചകൾക്കും ബില്ലുകൾക്കും ശേഷം, ആത്യന്തികമായി **1992 ൽ 73, 74 ഭേദഗതി** നിയമങ്ങളിലൂടെ, പഞ്ചായത്ത് രാജ്, നഗരഭരണം എന്നിവയ്ക്ക് യഥാക്രമം ഭരണഘടനാപരമായ പദവി നൽകി.
- പഞ്ചായത്ത് രാജ് മന്ത്രാലയം എല്ലാ വർഷവും **ഏപ്രിൽ 24** ദേശീയ **പഞ്ചായത്ത് രാജ് ദിന**മായി ആഘോഷിക്കുന്നു, ഈ ദിവസം തന്നെ, 73 -ാമത് ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി ബിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ അംഗീകാരം നേടി.

പഞ്ചായത്ത് രാജ് വ്യവസ്ഥയുടെ പരിണാമം

ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ പഞ്ചായത്തീരാജ് സംവിധാനം 1959 -ൽ രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനവും നാഗൗർ ജില്ലയിലും തുടർന്ന് ആന്ധ്രയിലും സ്ഥാപിതമായി.

അതിനുശേഷം, സിസ്റ്റം മിക്ക പദവികളും സ്വീകരിച്ചു. തദ്ദേശ സ്വയംഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രധാന ആശങ്ക അതിന്റെ വാസ്തുവിദ്യ, വിഭജിക്കപ്പെടേണ്ട അധികാരത്തിന്റെ അളവ്, സാമ്പത്തികം മുതലായവയായിരുന്നു.

പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കമ്മിറ്റികൾ ഇവയാണ്:

1. **ബൽവന്ത് റായ് മേത്ത കമ്മിറ്റി**
2. **അശോക് മേത്ത കമ്മിറ്റി**
3. **ജി വി കെ റാവു കമ്മിറ്റി**
4. **എൽ എം സിംഗ്വി കമ്മിറ്റി**
5. **തുങ്കൺ കമ്മിറ്റി**
6. **ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മിറ്റി**

നിരവധി സമിതികൾക്ക് ശേഷം, രാജീവ് ഗാന്ധി സർക്കാർ 64 -ാമത് ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചെങ്കിലും ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകരണം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ രാജ്യസഭയിൽ പരാജയപ്പെട്ടു.

എന്നിരുന്നാലും, നരസിംഹറാവു സർക്കാർ ബിൽ പരിഷ്കരിച്ച് വിവാദപരമായ എല്ലാ വശങ്ങളും നീക്കം ചെയ്യുകയും ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 73 -ഉം 74 -ഉം ഭേദഗതി നിയമം ഭരണഘടനാപരമായ പദവി നൽകുന്നതിന് പാസാക്കി.

1992 ലെ 73 ആം ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി നിയമം

ആക്റ്റിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതകൾ

- ഈ നിയമം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ഭാഗം-ഒൻപത് കൂട്ടിച്ചേർത്തു "പഞ്ചായത്തുകൾ". ആർട്ടിക്കിൾ 243 മുതൽ 243 O വരെയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഒരു പുതിയ ഷെഡ്യൂൾ, പതിനൊന്നാം ഷെഡ്യൂൾ ചേർത്തു, 243 ജി. ഇത് പഞ്ചായത്തുകളുടെ 29 പ്രവർത്തന ഇനങ്ങളാണ്.
- ഈ നിയമം ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 40 ആയ ഒരു ഡിപിഎസ്പിക്ക് പ്രായോഗിക രൂപം നൽകി.
- സംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട ചില നിർബന്ധിതവും കുറച്ച് സ്വമേധയായുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഈ നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
- പഞ്ചായത്തീരാജ് സംവിധാനത്തിന്റെ അടിത്തറയായി ഗ്രാമസഭ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ബന്ധപ്പെട്ട ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇലക്ടറേറ്റുകളായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ വ്യക്തികളും ഈ ബോഡിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. രാജ്യത്തുടനീളം ഏകീകൃതമായ ഒരു ത്രിതല ഘടന (ഗ്രാമം, ഇടനില, ജില്ലാ തലങ്ങൾ) എന്നിവയും ഇത് നൽകുന്നു. എന്നാൽ 2 ദശലക്ഷത്തിൽ താഴെ ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു ഇന്റർമീഡിയറ്റ് തലത്തിൽ രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.
- മൂന്ന് തലങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളും ജനങ്ങൾ നേരിട്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. മുകളിലെ രണ്ട് തലങ്ങളിലുള്ള ചെയർമാനെ പരോക്ഷമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും പഞ്ചായത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ സംസ്ഥാന നിയമസഭയിൽ സ്വമേധയാ നൽകുകയും ചെയ്യും.
- എല്ലാ പഞ്ചായത്തിലും അവരുടെ ജനസംഖ്യയ്ക്ക് ആനുപാതികമായി സീറ്റുകൾ പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗക്കാർക്ക് സംവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മൂന്ന് തലങ്ങളിലും ചെയർപേഴ്സൺ ഓഫീസുകളുടെ റിസർവേഷൻ സംബന്ധിച്ച് സ്വമേധയാ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതലയാണ്. കൂടാതെ, ചെയർപേഴ്സന്റെ 1/3 സീറ്റിലും ഓഫീസിലും സ്ത്രീകൾക്ക് സംവരണം ചെയ്യപ്പെടും.
- പഞ്ചായത്തുകളുടെ കാലാവധി 5 വർഷമായിരിക്കും, നിലവിലുള്ള കാലാവധി തീരുന്നതിന് മുമ്പ് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തണം.
- ഈ നിയമം യഥാക്രമം സാമ്പത്തിക വിഭജനത്തിനും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തലിനും സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കമ്മീഷന്റെയും സംസ്ഥാന തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെയും തസ്തിക സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പഞ്ചായത്തുകളുടെ അക്കൗണ്ടുകൾക്കുള്ള ഓഡിറ്റിംഗ് രീതികളും സംവിധാനങ്ങളും തീരുമാനിക്കേണ്ടത് സംസ്ഥാനമാണ്.
- പഞ്ചായത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് എങ്ങനെ, ഏത് നിബന്ധനകൾ ചുമത്താനും ശേഖരിക്കാനും ഉചിതമായ നികുതികൾ സംബന്ധിച്ചും നിയമങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാൻ ഈ നിയമം സംസ്ഥാന നിയമസഭയ്ക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു.

- നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങളെയും പ്രദേശങ്ങളെയും നിയമത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ അഞ്ചാം ഷെഡ്യൂൾ പ്രകാരം, 1996 ലെ PESA നിയമം ബാധകമാകും. നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ബാധകമാകുമെന്ന് രാഷ്ട്രപതിക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്.

ഫലപ്രദമല്ലാത്ത പ്രകടനത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ

- ഭരണഘടനാപരമായ പദവി നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ നിയമം ഒരു അസ്ഥികൂടം മാത്രമേ നൽകൂ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, അത് സംസ്ഥാനത്തെ തീരുമാനിക്കാൻ വളരെയധികം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. താഴെത്തട്ടിലുള്ള ജനാധിപത്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് പല സംസ്ഥാനങ്ങളും വേണ്ടത്ര സംവിധാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല.
- 3F- കൾ (ഫണ്ടുകൾ, പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പ്രവർത്തനങ്ങൾ) കൈമാറുന്നതിൽ വിമുഖതയുണ്ട്. അതിനാൽ അവർക്ക് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ കഴിയില്ല. ജോലി ചെയ്യാൻ അവർക്ക് മതിയായ ഫണ്ട് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്, എന്നിരുന്നാലും, അവർക്ക് ചാർജ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരമില്ല, അല്ലെങ്കിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നോ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നോ ധനവിനിയോഗം നടത്തുന്നില്ല.
- ഓഡിറ്റിംഗ് സംവിധാനങ്ങൾ വളരെ ദുർബലമാണെന്നും പഞ്ചായത്തുകളിലെ നേതാക്കൾക്കിടയിൽ വൻ അഴിമതി നടക്കുന്നതായും കാണുന്നു. ഗ്രാമസഭയുടെ പതിവ് മീറ്റിംഗുകൾ ഇല്ല, കൂടാതെ പലപ്പോഴും, സംവരണ മേഖലകളിലെ പഞ്ചായത്തുകളിൽ പോലും ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നു.
- ബ്യൂറോക്രസിക്ക് രാജ്യത്ത് വലിയ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ പലതവണ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളും അവർക്ക് കീഴിലായി. അഹങ്കാര സ്വഭാവവും വർണ്ണവിവേചനവും കാരണം, ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് നേതാക്കൾക്ക് നൽകുന്ന ബഹുമാനം കുറവാണ്.
- ചില സമയങ്ങളിൽ, ചില സ്കീമുകളിലോ നയങ്ങളിലോ ഫണ്ടുകൾ ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, പഞ്ചായത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ബോഡി മാത്രമാണ്. അടിത്തട്ടിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടും അവർക്ക് ഫണ്ട് സ്വയം ചെലവഴിക്കാനുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ കഴിയില്ല.
- സംസ്ഥാന നിയമങ്ങൾ ഗ്രാമസഭയുടെ അധികാരങ്ങൾ വെക്കുന്നില്ല. അവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ മൂന്ന് തലങ്ങളിലും നയങ്ങളും സ്കീമുകളും അവയുടെ നിർവ്വഹണവും വിലയിരുത്താനും ഓഡിറ്റ് ചെയ്യാനും അവർക്ക് ഒരു ശക്തമായ സംഘടനയാകാം.
- അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ വളരെ മോശമായ അവസ്ഥയിലാണ്. അവർക്ക് ഓഫീസുകളും കമ്പ്യൂട്ടറുകളും ഇന്റർനെറ്റ് കണക്ഷനുകളും ഇല്ല. ആസൂത്രണം, നിരീക്ഷണം മുതലായവയ്ക്കായുള്ള ഡാറ്റാബേസ് പല കേസുകളിലും ഇല്ല. കൂടാതെ, പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് മികച്ച മാനവ വിഭവശേഷി ഇല്ല. പല പ്രതിനിധികളും അർദ്ധസാക്ഷരരും നിരക്ഷരരുമാണ്, അവർക്ക് ഡിജിറ്റൽ അറിവില്ല.
- കൂടാതെ, അവിടെ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടാലും അധികാരങ്ങൾ ഭർത്താവിന്റെ കൈകളിൽ ഉള്ള പതി പഞ്ചായത്തിന്റെ കേസുകളുണ്ട്.

മുന്നോട്ടുള്ള വഴി

- പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് ഫണ്ട് വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് സംസ്ഥാനങ്ങൾ ശരിയായ സംവിധാനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കണം. സ്വന്തം വരുമാനം ഉണ്ടാക്കാൻ അവർക്ക് അധികാരം നൽകണം. ജിഎസ്ടിയിൽ മൂന്നാം നിര ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമികൾക്കോ പ്രാദേശിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ നികുതി ചുമത്തുകയോ ചെയ്യാം. സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കമ്മീഷന് അധികാരം നൽകുകയും ഇത് സംബന്ധിച്ച് സർക്കാരുകൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ടാക്കുകയും വേണം.
- പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് ഉചിതമായ യൂണിഫോം കേഡർ സൃഷ്ടിക്കണം. പ്രതിനിധികൾക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടികൾ നടത്തണം, അവരുടെ അധികാരങ്ങൾ, റോളുകൾ, ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അവരെ പഠിപ്പിക്കണം.
- പഞ്ചായത്തുകളുടെ അധികാരങ്ങൾ കൃത്യമായി വേർതിരിക്കണം. ഗ്രാമസഭയെ ശാക്തീകരിക്കുകയും പതിവായി യോഗങ്ങൾ നടത്തുകയും വേണം. ഇത് ഒരു വീഡിയോ റെക്കോർഡിംഗ് ക്യാമറയ്ക്ക് കീഴിലായിരിക്കണം. സോഷ്യൽ ഓഡിറ്റിംഗ് സംവിധാനങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കണം.
- ഓഫീസ് കെട്ടിടവും ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ സൃഷ്ടിയും **MGNREGA** യുമായി ബന്ധിപ്പിക്കണം, അതുവഴി ജീവനക്കാരെയും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയും.

byjusexamprep.com